

MOPTINA

*Στην οικογένειά μου
και στους φίλους μου για την υποστήριξή τους,
και στον Πιέρο.*

*Ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ στον Αλεσάντρο Γκέλσο
για την πολύτιμη δουλειά του στην επιμέλεια των βιβλίων της Μορτίνα
και ένα ξεχωριστό ευχαριστώ στον Φραντσέσκο Μαρία Πετρίνι
για τη βοήθειά του στους λατινικούς όρους.*

B.

Τίτλος πρωτοτύπου: *MORTINA E L'ODIOSO CUGINO*
© 2018 Mondadori Libri S.p.A., Milano, per il testo e le illustrazioni
Illustrations by Barbara Cantini

© 2019 ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο

Το εμπορικό σήμα «Ελληνικά Γράμματα» και η γραφική απεικόνιση
του λογότυπου είναι ιδιοκτησία της εταιρείας
«Εκδόσεις Πεδίο Α.Ε.»

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα
διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου
με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο
ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Εκδόσεις ΠΕΔΙΟ Α.Ε.
Συντ. Δαβάκη 10 & Μυλοποτάμου, 11526, Αθήνα
Τηλ.: 210 3390204 • Fax: 210 3390209
e-mail: info@pediobooks.gr • <http://www.pediobooks.gr>

Κεντρική διάθεση-Βιβλιοπωλείο
Στοά του Βιβλίου, Πεισμαζόγλου 5, 10564, Αθήνα
Τηλ.: 210 3229620 • Fax: 213 0286560

Ηλεκτρονική επεξεργασία: Ειρήνη Παλιούρα

ISBN: 978-960-19-0722-2

ΜΟΡΤΙΝΑ

ΚΑΙ Ο ΞΙΝΟΣ ΖΑΔΕΛΦΟΣ

Κείμενο - Εικόνες:
Barbara Cantini

Μετάφραση - Δημιουργία χειρόγραφων στοιχείων
Γιούλη Δελιοπούλου

Ελληνικά
Χρόμματα

Έβρεχε εδώ και ώρες.
Η Μορτίνα είχε βαρεθεί
γιατί τα παιδιά του χωριού
δεν είχαν φανεί καθόλου
στην Ξεπεσμένη Έπαυλη
εκείνο το πρωί.

Ο Μύθος ήταν έξω από τα χαράματα:
όταν έβρεχε, έβγαινε πάντα
για να κυνηγήσει βατράχια.
Όμως και η θεία Εκλιπούσα
δεν ήταν σπουδαία παρέα
τώρα τελευταία, καθώς περνούσε
την «περίοδο της κηπουρικής».

Μελετούσε ένα παμπάλαιο
βιβλίο για την περιποίηση της
«Αφρόντιστης Πρασινάδας»
και είχε παδιαστεί με
τον «Φλύαρο Κισσό», ένα
ξεχωριστό είδος που όσο
του μίλαγες, τόσο μεγάλωνε.
Και μιας και στη θεία άρεσε
πολύ να μιλάει, το αίθριο της
έπαυλης είχε μεταμορφωθεί
σε ένα δάσος από κισσό.

Ο μακρόσυρτος ήχος του κουδουνιού
ακούστηκε δυνατά σε όλη την έπαυλη
και γέμισε τη Μορτίνα με ενθουσιασμό.

Μια μαύρη άμαξα ήταν σταματημένη στον κήπο και ένα αγόρι ντυμένο σαν μικρός λόρδος στεκόταν στην πόρτα. Κρατούσε μια μαύρη ομπρέλα που τον προστάτευε από τη βροχή.
«Εσύ πρέπει να είσαι η Μοργτίνια, αν δεν κάνω λάθος»,
είπε με μια εντελώς αστεία προφορά.

«Ναι, είμαι η ΜοΡτίνια, όμως εσύ ποιος είσαι;» ρώτησε εκείνη.
«Είμαι ο ξάδελφος Διλβέρτος της Αριστοκρατικής Έπαυλης και έλαβα μια πρόσκληση. Δεν σου είπε η θεία Εκλιπούσα;»

Όχι.
Η θεία δεν είχε πει τίποτα
και η Μορτίνα ούτε καν
θυμόταν να έχει ξάδελφο
με το όνομα Διλιβέρτος.

Ο Γιάννης
Αποσταλάς
είναι
δικός

Η Μορτίνα τον άφησε να περάσει και εκείνος αμέσως άρχισε να σχολιάζει πόσο στενή ήταν η είσοδος, πόσο μικρό το σαλόνι και πόσο άβολο το ανάκλιτρο του παππού Φερέτρο, από το οποίο έδωξε τον Ίσκιο για να καθίσει ο ίδιος. Ο ενθουσιασμός της Μορτίνα για τον νεοαφιχθέντα άρχισε να μειώνεται.

Με αριστοκρατική χάρη, ο Διλβέρτος απαίτησε
 ζεστό χυμό κολοκύθας σε μεγάλο φλιτζάνι,
 με τρεις κύβους ζάχαρης με άρωμα τζίντζερ
 και μια πρέζα αυγά αράχνης.
 Χάνοντας εντελώς τον ενθουσιασμό της, η Μορτίνα
 του σέρβιρε τον χυμό και έφυγε για να βρει τη θεία,
 θέλοντας να διαμαρτυρηθεί για τον ενοχλητικό ξάδελφο.

Η Μορτίνα όμως δεν κατάφερε να βρει πουθενά τη θεία,
ούτε καν στο αίθριο, όπου είδε μόνο τον κισσό
που είχε γίνει πια πελώριος.

Ρώτησε τον θείο Όλεθρο, που λαγοκοιμόταν επάνω
στη συρταριέρα, εκείνος όμως δεν είχε δει τη θεία για μέρες.
Μετά ρώτησε τη φωτογραφία-φάντασμα του παππού
Φερέτρο, αλλά ούτε αυτός την είχε δει, και ήταν και πολύ
ενοχλημένος γιατί είχαν αφήσει μια παρτίδα σκάκι στη μέση.

